

Forslag til supplerende regler for permanent opholdstilladelse – en personlig indfaldsvinkel af Erik Spangsborg Poulsen - Cand Polit

Når jeg læser regeringsgrundlaget ser jeg med stor forhåbning på et kursskifte i udlændinge politikken: bort fra den tidligere politik baseret på mistro og mistillid der i sig selv fremmedgør tilflyttere der fuldt lovligt og i god tro forsøger at etablere sig i Danmark - frem mod en politik der er positiv, konstruktiv og imødekommende overfor indvandrere der ønsker at starte en ny tilværelse her i landet. Det er helt afgørende for indvandrere at de føler sig velkomne og positivt modtaget i deres nye land.

De holdninger og de hensigter som er udtrykt i regeringsgrundlaget incl. muligheden for dobbelt statsborgerskab er i den forbindelse særdeles positive:

"Regeringen ønsker et Danmark, hvor alle uanset baggrund føler sig velkomne og tager aktiv del i vores fællesskab. Et Danmark, hvor alle kan tale det danske sprog. Et Danmark, hvor alle får en uddannelse, de kan bruge. Et Danmark, hvor både kvinder og mænd deltager på arbejdsmarkedet. Og et Danmark, hvor mennesker med forskellige sociale og etniske baggrunde bor side om side. Det har Danmark brug for ..."

Specifikt vedr. Opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse: For tilflyttere der ønsker at starte et nyt liv i Danmark f.eks i forbindelse med familiesammenføring er udsigten til opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse af afgørende betydning for deres motivation og vilje til at investere deres egen og deres families fremtid i Danmark og det er væsentligt at de nye regler er tilstrækkelig fleksible til at sikre at enhver der virkelig ønsker at etablere sig i Danmark kan gøre det i tillid til at de kan opnå permanent opholdstilladelse. Hvis dette ikke er tilfældet er fremtiden for disse familier i bund og grund udsigtsløse og mange -specielt veluddannede og resource stærke tilflyttere vil fravælge eller fraflytte Danmark.

"Udlændingereglerne skal bruges til at integrere gennem uddannelse og arbejde i tråd med anbefalingerne fra den tidligere regerings egen integrationstænkning. Fremover skal vi stille klare krav, der motiverer den enkelte udlænding til integration – i stedet for at opstille barrierer, der bringer udlændinge i Danmark længere væk fra vores samfund. Derfor skal tidsubegrænset ophold kunne opnås efter fem år. Kravet er, at ansøgeren har haft tre års fuldtidsbeskæftigelse inden for de seneste fem år. Uddannelse sidestilles med fuldtidsbeskæftigelse, ligesom et deltidsjob i hele perioden vil indfri kravet. "

Når man læser disse få -iøvrigt positive- linier vedr. ændringer af reglerne for permanent opholdstilladelse får man indtryk af at de er baseret på et stereotyp billede af en ung mand der gennem familiesammenføring risikerer at blive afhængig af de danske velfærdsydelser eller et billede af en ung kvinde der bliver fastholdt i et forældet familiemønster. Det er efter min mening meget

fornuftigt at sætte grænser for offentlige tilskud og kriminel livsførelse ligesom tilbud om Dansk undervisning skal opfattes som en positiv hjælp til selvhjælp men det er afgørende at forstå at der er ligeså mange variationer i tilhørsforhold som der er tilflyttere og reglerne må være tilstrækkelig fleksible til at imødekomme disse variationer enten gennem en individuel vurdering og/eller ved en kombination af kriterier. Det forekommer meget rimeligt at man -som foreslået- kan fremskynde opnåelse af permanent opholdstilladelse gennem beskæftigelse og studier hvilket delvis adresserer ovennævnte målgrupper men for mange andre er det afgørende at der også er mulighed for at opnå permanent opholdstilladelse efter man har opholdt sig lovligt i Danmark gennem en årrække uden at have modtaget offentlig støtte eller været i konflikt med loven evt. svarende til den tidligere praksis - den såkaldte 7 års 'regel'.

Som eksempel kan jeg fremhæve vores egen situation – jeg er dansk statsborger født i Danmark og med et 'stamtræ' der går mange hundreder af år tilbage, mine forfædre var 'bredt forankret i 'den danske muld og det salten hav' som bønder, håndværkere, skibs-kaptajner, lærere samt præster, kunstnere, videnskabsfolk, professorer, endda ministre og min egen far var jurist i staten og dekoreret af Dronningen. For mit eget vedkommende er jeg uddannet cand polit fra Københavns Universitet og har iøvrigt altid klaret mig selv uden nogen form for offentlig støtte udover de basale danske velfærdsydelser som uddannelse og sygesikring som vi alle sætter så stor pris på. Jeg har nu arbejdet i mere end 25 år og har altid betalt min skat i Danmark og indsendt dansk selvangivelse selv i de perioder hvor jeg har boet i udlandet. Jeg har arbejdet i kortere tid i England, Frankrig, Italien, Holland, Belgien, Østrig, Canada, Japan, Kina og Australien samt i længere tid i Tyskland og har endelig været udstationeret i USA igennem 5 år. Jeg har således en solid international erfaring kulturelt såvel som indenfor mit arbejdsområde og har fortsat og gennem årene ydet et betydeligt bidrag til den Danske statskasse. Under min udstationering i USA mødte jeg min fremtidige kone. Vi har nu boet sammen i snart 12 år og blev gift i Danmark i 2005.

Min kone er uddannet advokat i USA, kunstinteresseret og meget energisk og initiativrig. Hun var fra starten yderst positiv overfor Danmark og har været en god 'ambassadør' for Danmark i USA og meget aktiv i forbindelse med COP15, hun har bestået Dansk 3 med høje karakterer, læser danske aviser, følger med i dansk politik og er yderst velintegreret i vores lokalsamfund. Min kone har midlertidig opholdstilladelse – men hverken de nuværende regler for familiesammenføring eller de skitserede fremtidige regler vil gøre det muligt for hende at opnå permanent opholdstilladelse – hvilket reelt betyder at vi som familie ikke har nogen fremtids-udsigter i Danmark. Vi bor på Ærø (som øboerne ihærdigt afviser at kalde et udkantsområde) hvor jeg arbejder fra hjemmekontor men hvor beskæftigelsesmulighederne iøvrigt er meget begrænsede. Min kone har søgt arbejde både lokalt og rundt omkring i Danmark men det har ikke været muligt at finde hverken fuldtidsarbejde eller fast deltidsarbejde og hun er også blevet afvist til post graduate studier sandsynligvis fordi hun var 46 selvom hun ellers var yderst vel kvalificeret. Hun har så taget skeen i egen hånd og har startet en konsulentvirksomhed der tilbyder bistand til danske klienter/virksomheder i forbindelse med udarbejdelse og review af engelsksprogede kontrakter samt hjælp til koordinering af juridisk support i USA. Hun var min fars nærmeste og bedste ven under hans sygdomsforløb med Alzheimer og besøgte ham dagligt på plejehjemmet og hun har været den primære drivkraft bag restaurering af vores

historiske bygning på Ærø som hun nu driver som B&B og feriehus. Hun er desuden voksenalderen til en 7 årig dansk pige og hun har netop startet endnu en mikrovirksomhed der kalder sig ejendoms-opsyn.dk der har til formål at hjælpe Ærø's husejere med at bevare og forbedre øens ejendomme og tilhørende kulturarv samt medvirke til at øens boliger fremstår mere attraktive for tilflyttere og for folk der ønsker sig en feriebolig i 'ø-havet' – hun gavner herigennem den lokale beskæftigelse og selv om det holder hende fuldt beskæftiget er der endnu ikke en omsætning der modsvarer fuldtidsarbejde.

Min kone er således yderst vel 'integreret' i Danmark og vellidt i vores lokalsamfund men hun mødes fortsat af mistro, barrierer og stive regelsæt hos myndighederne i København. Hvad der yderligere har forværret vores situation er de mange stramninger i udlændingepolitikken der i praksis er indført med tilbagevirkende kraft i den forstand at de regler der galdt da vi ansøgte om opholdstilladelse efterfølgende er blevet ændret utallige gange så vi har mistet tilliden til en troværdig udlændingepolitik og vores egne fremstidsudsigter.

Jeg håber at vores historie illustrerer hvor dybt men dog forskelligartet tilhørsforholdet til Danmark kan være og jeg håber meget at arbejdet med de nye regler imødekommer den nødvendige fleksibilitet og ikke fortsat vil blive modelleret efter en simplificeret stereotyp tankegang.

Som Dansk statsborger føler man sig ydmyget og magtesløs når man ikke kan invitere sin egen kone og vores datter der nu er 26 år til at tilbringe et produktivt familieliv i Danmark og i lyset af den demografiske udvikling og de udfordringer Danmark iøvrigt står over for virker det tillige aldeles meningsløst og skadeligt for Danmarks anseelse og udviklingsmuligheder i en global sammenhæng.

I håb om en mere nuanceret og tidssvarende Dansk udlændingepolitik

Venlig Hilsen - Cand Polit - Erik Spangsberg Poulsen, Grønnæsvej 8. 5970 Ærøskøbing